

har forklaret, at jeg til Slutning tilføiede: Søg hellere et andet Embede; der vil snart blive et lille Embede ledigt f. Ex. paa Bornholm. Det kan ikke bebreides mig, at jeg troede, at Bedkommende var brugelig til Dommer; thi paa den Tid havde han endnu Intet gjort, der kunde foranledige mig til at betvivle dette. Det ærede Medlem mener nu, at han ikke burde være Dommer, og efter at han har afleveret Breve til mig, kan det ærede Medlem med Føie finde Betænkelighed i saa Henseende, men det her Dmtalte refererer sig til en meget tidligere Tid. Det ærede Medlem har været i nogen Forvirring med Hensyn til Tiden, thi Brevet er, saavidt jeg veed, af 7de Januar, og Overleveringen af den franske Beretning af 6te Januar, medens Bedkommende sidste Gang var hos mig den 5te Januar. Det var altsaa, før Brevene bleve udleverede, og der foreligger altsaa vistnok ikke dengang Noget, hvorefter man med nogen Sikkerhed skulde kunne bebreide ham et Slags — ja, jeg vil reent ud sige — Forræderi, skjøndt jeg ikke veed om jeg efter den Beskyttelse han har fundet her, tør bruge dette Navn. Med Hensyn til Brevet med Birchs, Molzens og Hansens Segl, blev Molzen brugt af Hanssen som Vidne; da blev han altsaa tagen for god. Det blev forsynet med en Convolut, en uheldig Omstændighed for mig. Der var altsaa en Speculation; man troede nu at have faaet noget meget Værdifuldt. Det hedder derpaa: „det findes endnu hos Birch tilligemed et lignende Brev fra Justitsministeren til Molzen vedrørende en eventuel Embeds-udnævnelse for Birch“, og dette er ligeledes lagt i Convoluten; jeg var tilfreds, det var ude deraf, thi jeg kunde da vise, at det Hele ikke havde Meget at sige, men da en Gjenpart er tilstede og vil blive forelagt Udvalget tilligemed Originalen, vil Skaden ikke være stor. „Molzen opfordrede mig til“ — hedder det fremdeles — „at udlevere alle Breve, der kunde compromittere mine „tidligere Venner“ og documenterede sig hyderligere for mig ved at fremvise af ham selv skrevne og af Justitsministeren be-

kræftede Gjenparten af den ovennævnte Beretning, af et Brev fra v. Bismarck til mig o. s. v.“ Her glemmer Brevskriveren, at han selv har leveret den omtalte Beretning aaben til Udlevering til mig, og at den er leveret mig ved den omtalte Molzen, som forlangte en Dvittling. Jeg veed ikke, om deri ikke ligger tydeligt, at han paa en eller anden Maade maa have samtykket i at bruge denne Mand, som han bagefter benyttede til at sætte Segl paa Convoluten, idet, han derved troede at fange noget Stort. Der fortsættes: Jeg fandt mig foranlediget til først at høre, at jeg vilde betænke mig, hvilket Molzen fandt at være billigt, og dernæst at berette denne Sag til Geheimeraad Hall, hvilket skete same Dags Aften. Geheimeraad Hall raadede mig til at søge, saavidt muligt, at fjerne en taabelig Mistanke fra Justitsministerens Side, og forsaavidt udvise den største Aabenhed, idet han meente, at man vel for Sagens Skyld burde oversee det Uværdige, der kunde ligge i den brugte Fremgangsmaade. Jeg overgav derfor i de følgende Dage forskjellige Breve og Papirer til Justitsministeren ved Molzen“ — det er altsaa ham selv, der vælger denne — „men det hittedes stadig, at det ikke var tilstrækkeligt til at constatere det omtalte „Brud“. Jeg skrev til Justitsministeren et Brev for at fjerne de herstende Misforstaaelser. Molzen bragte mig imidlertid den følgende Dag mit Brev aabent fra Justitsministeren med Sigende fra denne, at han ikke havde Tid til at tale med mig selv; fra dette Dieblit af ansaae jeg Sagen for alvorlig, navnlig da jeg samtidigt erfarede fra Birch, at han, benyttende sig af et Brev fra Justitsministeren til Molzen som Autorisation, havde anmodet Etatsraad Liebenberg om at overtage Finantsministeriet, hvilket denne dog ikke vilde; at Molzen maatte besidde Justitsministerens Fortrolighed i høi Grad og kom til ham flere Gange daglig.“ — Der kommer nu Noget, som det ikke er værd at lægge Mærke til. „For at bringe større Klarhed i Sagen bragte jeg Molzen sammen med min Fader,